

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Zagreb, Savska cesta 41

Broj: S-DO- 175/2025

Zagreb, 6. veljače 2025.

X SM

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

10-02-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:
REB. BROJ:

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Trgovački sud u Zagrebu Stalna služba u Karlovcu

Poslovni broj spisa St-199/2025

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv Republika Hrvatska zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu OIB52634238587

Zagreb, Savska cesta 41.

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv ENEX d.o.o. Zagreb Jarunska ulica 23.

OIB19278788284

Adresa / sjedište

Zagreb, Jarunska ulica 23.

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-513/2021 od 13 srpnja 2022. Parnični trošak

Obračun kamata

Iznos dospjele tražbine 128.955,95 Eur-a

Glavnica 123.600,00 Eur-a,

Kamate 5.355,95 Eur-a

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave _____

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

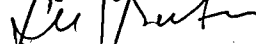
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 6. Veljače 2025.

Potpis vjerovnika

Zamjenica Županijskog

Državnog odvjetnika u Zagrebu

Sabina Marušić

Firma vjerovnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Firma dužnik d.o.o.

Adresa

Poštanski broj, grad

ostali podaci...

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
20.09.2024	31.12.2024	103	123600,00 €	12,25 €	4260,99 €	127860,99 €
01.01.2025	30.01.2025	29	123600,00 €	11,15 €	5355,95 €	128955,95 €
Ukupno		133	123.600,00 €		5.355,95 €	128.955,95 €

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI**Oznaka odluke:** P-513/2021-36**Vrsta odluke:** Presuda**Donositelj:** Hrvoje Lukšić**Datum pravomoćnosti:****Datum ovršnosti:****Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:** Drugostupanjskom presudom, Poslovni broj: PŽ-1787/2024-3 od dana 23. srpnja 2024. presuđeno

Odbijaju se obje tuženikove žalbe kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022. u točkama I. i III. izreke.

Drugostupanjskim rješenjem, Poslovni broj: PŽ-1787/2024-3 od dana 23. srpnja 2024. riješeno

I. Odbacuju se kao nedopuštene obje tuženikove žalbe podnesene protiv točaka II. i IV. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022.

II. Odbijaju se kao neosnovane obje tuženikove žalbe i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022.

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022. pravomoćna dana 23. srpnja 2024., ovršna 20. rujna 2024. godine

Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022. pravomoćno dana 23. srpnja 2024., ovršno 20. rujna 2024. godine

Sudac
Hrvoje Lukšić

Dokument je elektronički potpisan:
HRVOJE LUKŠIĆ
Vrijeme potpisivanja:
23-09-2024
10:42:51

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=LUKŠIĆ
G=HRVOJE
CN=HRVOJE LUKŠIĆ

Broj zapisa: **9-3086c-bb206**

Kontrolni broj: **033c2-c0bdd-43d52**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1787/2024-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izvijestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, Savska cesta 41, protiv tuženika ENEX d.o.o. iz Zagreba, Jarunska obala 23, OIB 19278788284, kojeg zastupa punomoćnik Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, Ivana Grohovca 2, p.p. 254, radi isplate, odlučujući o žalbama tuženika protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 23. srpnja 2024.

presudio je

Odbijaju se obje tužnikove žalbe kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022. u točkama I. i III. izreke.

riješio je

I. Odbacuju se kao nedopuštene obje tužnikove žalbe podnesene protiv točaka II. i IV. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022.

II. Odbijaju se kao neosnovane obje tužnikove žalbe i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-513/2021-36 od 13. srpnja 2022.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom navedenom u izreci ove presude prvostupanjski sud je naložio tuženiku da isplati tužitelju iznos od 33.581.011,49 kn sa zateznim kamatama koje teku od 20. ožujka 2019. do isplate prema stopama tih kamata pobliže navedenima u izreci presude (točka I. izreke presude). Istom presudom sud prvog stupnja je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za potraživanje zakonskih zateznih kamata od 11. prosinca 2018. do 19. ožujka 2019. (točka II. izreke presude)

te je rješenjem o troškovima postupka sadržanim u presudi naložio tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 927.000,00 kn sa zateznim kamata koje teku od presuđenja (13. srpnja 2022.) do isplate prema stopi tih kamata pobliže navedenoj u izreci presude (točka III. izreke presude) dok je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška preko dosuđenog iznosa (točka IV. izreke presude). Rješenjem istog poslovnog broja i datuma sud prvog stupnja je odbio prijedlog tuženika za prekidom postupka kao neosnovan. Tako je prvostupanjski sud presudio sukladno odredbi članka 1111. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) jer je nakon provedenog postupka utvrdio da je pravomoćna presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-3989/13 od 12. travnja 2016.), a po kojoj je tuženik u postupku izravne naplate putem Financijske agencije naplatio iznos od 33.581.011,49 kn (što je utvrđeno provedenim financijskim vještačenjem po vještaku Darfin d.o.o. u čije je ime vještačenje proveo Darko Prpić) ukinuta rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev x-883/16 od 11. prosinca 2018. Slijedom navedenog, budući da je otpala osnova po kojoj je tuženik naplatio potraživanje utvrđeno navedenom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, to tužitelj osnovano potražuje povrat isplaćenih novčanih sredstava i to, sukladno članku 1117. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima, sa zateznim kamata koje teku od dana kada je tuženik zaprimio odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Nadalje, premda se u ponovljenom postupku vođenom pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-4785/20 ponovno raspravlja o osnovanosti (ovdje) tužnikova potraživanja prema tužitelju (štoviše, 29. ožujka 2022. u tom je postupku donesena nepravomoćna presuda prema kojoj je ovdje tužitelj u obvezi platiti tuženiku iznos od 21.070.055,89 kn s pripadajućom kamatom koja teče od 29. ožujka 2022. do isplate), pravomoćna odluka donesena u tom predmetu nema značaj prethodnog pitanja za ovaj spor pa je stoga sud prvog stupnja pobijanim rješenjem odbio prijedlog tuženika za prekidom ovog spora. Odluke o troškovima postupka sud prvog stupnja je donio primjenom odredbe 154. stavka 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku.

2. Protiv te presude i rješenja tuženik je podnio dvije žalbe s time da je jednu žalbu podnio putem svog punomoćnika, a drugu je osobno podnio. U žalbi koju je podnio putem punomoćnika tuženik presudu i rješenje pobija zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Žalitelj u žalbi navodi da izreka presude ne sadrži odluku suda usvaja li (u cijelosti ili djelomično) tužbeni zahtjev tužitelja odnosno da li istog odbija i u kojem konkretno dijelu odnosno izreka presude ne sadrži prihvaćanje ili odbijanje zahtjeva od strane prvostupanjskog suda koji se tiče glavne stvari. Žalitelj se poziva na odredbe članka 325. stavka 1. i članka 338. stavaka 1. i 3. Zakona o parničnom postupku te ističe da pri izostanku odluke suda o usvajanju i/ili odbijanju tužbenog zahtjeva nije moguće ispitati prihvaćanje ili odbijanje zahtjeva koji se tiču glavne stvari i sporednih traženja zbog čega je izreka presude u cijelosti neispitiva i nerazumljiva. Žalitelj se poziva na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5888/06 od 27. siječnja 2009. prema kojoj sud u izreci presude mora potpuno navesti tužbeni zahtjev odnosno dio tužbenog zahtjeva kojeg prihvaća ili odbija i to kako u pogledu glavne stvari, tako i u pogledu

sporednih traženja. Budući da sud prvog stupnja to nije učinio, počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. U obrazloženju presude sud prvog stupnja je naveo sudske odluke koje su donesene u parnici koja je vođena između ovdje parničnih stranaka, kao i činjenicu da se tuženik naplatio u iznosu od 33.581.011,49 kn temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2012. koja je ukinuta odlukom Županijskog suda u Zagrebu, nakon što je prethodno ukinuta potvrđujuća presuda tog suda poslovni broj GŽ-3989/13 od 12. travnja 2016. odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev x-833/16 od 11. prosinca 2018. Sud prvog stupnja je također konstatirao da je Općinski građanski sud u Zagrebu 29. ožujka 2022. donio presudu poslovni broj P-4785/19 kojoj je ponovno prihvaćen tužbeni zahtjev (ovdje) tuženika. Žalitelj smatra da nema mjesta primjeni odredbe članka 1111. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima te da se pobijana presuda temelji samo na činjenici da je ukinuta sudska odluka temeljem koje je provedena ovrha. Međutim, nakon toga ostalo je sporno postojanje tražbine (ovdje) tuženika prema tužitelju, a unatoč odluci Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4785/19 od 29. ožujka 2022. da postoji obveza tužitelja prema tuženiku, sud je usvojio tužbeni zahtjev. Očito je da bi sud sudio na isti način i pod pretpostavkom da je ta presuda postala pravomoćna. U nastavku žalbe tuženik ukazuje da je nužno razriješiti cjelokupni odnos među strankama te da je ključan dio obrazloženja presude nalazi u točki 25. pobijane odluke u kojem je sud odbio zahtjev za prekid postupka jer je u ovom predmetu predmet spora stjecanje bez osnove, a pravomoćno okončanje predmeta poslovni broj P-4785/20 ne predstavlja prethodno pitanje za pravomoćno odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Sud smatra da ishod ovog spora ne ovisi o tome je li tužitelj dužan platiti naknadu za radove koje je izveo tuženik temeljem ugovora koji je utvrđen ništetnim, dakle je li tužitelj dužan vratiti ono što je primio bez osnove. Žalitelj smatra da ukoliko sud nije dužan prekinuti postupak do rješenja prethodnog pitanja, on je mogao sam riješiti prethodno pitanje te da sudska tumačenje odredbe članka 1111. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima je usko gramatičko tumačenje što predstavlja pretjerani formalizam. Slijedom navedenog, budući da nije utvrđeno postoji li ili ne postoji obveza tužitelja prema tuženiku, to je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno. Tuženik osporava i ocjenu suda da je on bio nesavjestan budući da je donesena nova sudska odluka prema kojoj tužitelj duguje tuženiku sporni (već plaćeni) iznos. Prema mišljenju žalitelja, donošenjem pobijane presude je omogućeno tužitelju da ostvari u svoju korist neravnopravan položaj u ovoj parnici te da ostvari nelegitiman cilj, što predstavlja i povredu prava zaštićenih Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te žalitelj ukazuje na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-375/11 od 18. studenoga 2014. Žalitelj osporava i odluku o troškovima postupka jer se tuženik ne može smatrati nesavjesnim stjecateljem, a s obzirom na donesenu presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Žalitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske prihvati žalbu, ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje time da će se u ponovljenom postupku utvrditi odlučna činjenica postojanja obveze tužitelja na isplatu žalitelju upravo iznosa koji je predmet tužbenog zahtjeva te potom donijeti nova presuda; žalitelj potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 156.250,00 kn.

U žalbi koju je tuženik osobno podnio tuženik pobija presudu i rješenje zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Žalitelj se u žalbi (također) poziva na presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4785/20 od 29. ožujka 2022. prema kojoj (ovdje) tužitelj treba tuženiku platiti iznos od 21.070.055,89 kn sa zateznom kamatom koja teče od 29. ožujka 2022. do isplate, kao i troškove parničnog postupka. Sud je potpuno zanemario činjenicu o postojanju duga tužitelja prema tuženiku te smatra da je sud trebao to uzeti u obzir i izvršiti prijeboj tih tražbina te eventualno odlučiti o preostalom tužbenom zahtjeva tužitelja i naložiti plaćanje umanjenog iznosa. Žalitelj smatra da je sud kod uračunavanja morao uzeti u obzir i potraživanje utvrđeno sudskom odlukom i to tako da ne donosi odluku o postojanju tuženikova potraživanja već nakon što utvrdi postojanje tužiteljeva potraživanja donosi odluku kojom obračunava potraživanja stranaka što u ovom sporu nije učinjeno. Zato je sud počinio bitnu povredu odredaba postupka jer vještaku nije dan nalog da kod obračuna visine duga uzme u obzir i presuđeni iznos u korist tuženika pa je zato činjenično stanje pogrešno utvrđeno. Žalitelj osporava i odluku suda kojom je odbijen prijedlog za prekid postupka jer smatra da je sud trebao prekinuti postupak dok odluka o postojanju duga tuženika ne bude pravomoćna pa bi u tom slučaju prilikom prebijanja međusobnih potraživanja obje strane imale pravomoćnu presudu i konačno bi riješile ovaj dugotrajni spor. U suprotnom može se dogoditi da tužitelj prije tuženika ishodi pravomoćnu presudu i u postupku naplate blokira račun tuženika i uzrokuje njegov stečaj te time onemogućiti tuženika u naplatu svog potraživanja. Žalitelj pobija i odluku o trošku jer bi u slučaju umanjenja tužbenog zahtjeva zbog utvrđenog tuženikova potraživanja odluka o troškovima bi bila drugačija. Tuženik predlaže da se pobijana odluka ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak u kojem će donijeti na zakonu osnovanu odluku.

Odgovor na obje žalbe nije podnesen.

3. Obje tuženikove žalbe nisu osnovane.

Ispitavši pobijanu presudu i rješenje temeljem odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

4. U ovom parničnom postupku je između stranaka nesporno da je točkom II. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. naloženo (ovdje) tužitelju da tuženiku (čija je tvrtka tada glasila Enex Holding d.o.o.) isplati iznos od 19.655.062,28 kn i parnični trošak u iznosu od 2.020.100,00 kn s pripadajućim kamatama (str. 23.-30. i 34.-37. spisa), a ta je presuda potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3989/13 od 12. travnja 2016. (str. 17.-22. spisa). Nadalje, između stranaka je nesporno da je

tuženik nakon pravomoćnosti te presude 12. rujna 2016. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu (str. 31. spisa) kao i da je taj zahtjev prema dopisu Financijske agencije od 25. travnja 2017. sa str. 39. spisa naplaćen u cijelosti s time da je prema „specifikaciji izvršenja osnova za plaćanje P-1206/10 ENEX d.o.o.” sa str. 40. spisa Financijska agencije na račun tuženika 18. travnja 2017. prenijela iznos od 21.675.162,38 kn (glavnica) i 11.905.849,21 kn (kamata) – dakle, ukupno je na račun tužitelja prenesen iznos od 33.581.011,49 kn. Naime, premda tuženik u odgovoru na tužbu nije osporavao iznos kojeg je naplatio temeljem (tada pravomoćne) presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013., a tužitelj je na ročištu 26. siječnja 2022. predložio provođenje financijskog vještačenja „ukoliko je sporno koliko je tuženik naplatio od tužitelja u skladu sa zahtjevom za izravnu naplatu”, sud prvog stupnja je odlučio izvesti dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke i to po društvu Darfin d.o.o. radi utvrđenja koliki iznos je tuženik naplatio od tužitelja u skladu sa zahtjevom za izravnu naplatu te je provedenim vještačenjem sa str. 142. spisa sud utvrdio da je tuženik naplatio ukupno 33.581.011,49 kn, a na taj nalaz i mišljenje vještaka obje stranke nisu imale nikakvih primjedbi što je vidljivo iz zapisnika od 7. lipnja 2022. sa str. 176. spisa.

Prema tome, između stranaka je nesporna činjenica da je tuženik na temelju presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. dana 18. travnja 2017. naplatio od tužitelja iznos od 33.581.011,49 kn. Međutim, povodom tužiteljeve revizije Vrhovni sud Republike Hrvatske je naknadnim rješenjem poslovni broj poslovni broj Rev x-883/16 od 11. prosinca 2018. ukinuo (samo) presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3989/13 od 12. travnja 2016. i predmet je vraćan tom sudu na ponovno suđenje, čime je navedena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu izgubila svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti, te se po toj presudi tuženik (pod pretpostavkom da se prije donošenja navedene odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije namirio) više ne bi mogao namiriti, a što je ovaj sud naveo i u ranijoj odluci poslovni broj PŽ-3272/20 od 8. veljače 2021. sa str. 119. spisa; dakle, premda donošenjem navedene odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (još) nije bila ukinuta, donošenjem odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu je gubitkom svojstva pravomoćnosti i ovršnosti izgubila svoj pravni učinak u mjeri da se po toj presudi tuženik više ne bi mogao namiriti u ovršnom postupku/postupku izravne naplate kod FINA-e.

Međutim, neovisno od navedenog, Županijski sud u Zagrebu je (upravo povodom ukinutne odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev x-883/16 od 11. prosinca 2018.) ponovno odlučivao o (ovdje) tužiteljevoj žalbi protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. te je rješenjem poslovni broj GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020. sa str. 93.-97. ukinuo točku II. izreke navedene presude (premda je očito izrekom presude taj sud propustio navesti da se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje). Prema tome, presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. na temelju koje je tužiteljeva imovina (novac u iznosu od 33.581.011,49 kn) prešla u imovinu tuženika je ukinuta čime je

otpala osnova za prijenos te imovine, a što je između stranaka nesporno. Upravo zbog navedenog, tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Naime, odredbom članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima je propisano kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi. Nadalje, prema stavku 3. istoga članka Zakona o obveznim odnosima obveza vraćanja odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Prema tome, iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da bi se radilo o stjecanju bez osnove, potrebno je da je iz imovine jedne osobe izašao dio te imovine, zatim da je taj dio imovine ušao u imovinu druge osobe i da je do prijelaza imovine došlo bez valjane pravne osnove odnosno na temelju osnove koja se nije ostvarila ili koja je naknadno otpala.

U konkretnom predmetu je nesporno da je tužiteljeva imovina – novac u iznosu od 33.581.011,49 kn prešao u imovinu tuženika. Nadalje, premda je u vrijeme prijenosa tog novca postojala valjana osnova za prijenos te imovine, a to je pravomoćna presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013., ta je osnova naknadno otpala (najprije gubitkom svojstva pravomoćnosti i ovršnosti te presude rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev x-883/16 od 11. prosinca 2016., a naknadno i ukidanjem te presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu od strane Županijskog suda u Zagrebu rješenjem poslovni broj GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020.). Slijedom navedenog, ukidanjem (ranije pravomoćne) presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013. otpala je osnova po kojoj je u imovinu tuženika prešla imovina tužitelja pa je stoga sud prvog stupnja pravilnom primjenom odredbe članka 1111. stavka 3. u vezi stavka 1. Zakona o obveznim odnosima naložio tuženiku da vrati/isplati tužitelju iznos od 33.581.011,49 kn; uostalom, i odredbom članka 1117. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima na koju se sud prvog stupnja poziva u kontekstu osnovanosti zahtjeva za isplatom kamata je također propisano da je stjecatelj dužan vratiti primljeno po osnovi koja je otpala odlukom o prihvaćanju izvanrednog pravnog lijeka.

Nadalje, sud prvog stupnja je pravilnom primjenom odredbe članka 1117. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima obvezao tuženika da isplati tužitelju i zatezne kamate koje na iznos od 33.581.011,49 kn teku od 20. ožujka 2019. do isplate. Naime, tom zakonskom odredbom je propisano da se stjecatelj smatra nepoštenim od trenutka dostave odluke o prihvaćanju izvanrednog pravnog lijeka i dužan je vratiti primljeno na osnovi koja je otpala s kamatama od trenutka kad je postao nepošten.

Prema tome, budući da je tuženik u konkretnom slučaju postao nepošten stjecatelj dana 20. ožujka 2019. zaprimanjem rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev x-883/16 od 11. prosinca 2018., a što je sud prvog

stupnja utvrdio uvidom u aplikaciju e-Spisa koju činjenicu uostalom ni žalitelj u objema žalbama ne osporava, to tužitelj osnovano potražuje zatezne kamate koje na iznos od 33.581.011,49 kn teku od 20. ožujka 2019. do isplate i to prema stopama tih kamata koje se odnose na potraživanja koja nisu proizašla iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava.

6. Tuženik se u žalbi neosnovano poziva na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-375/11 od 18. studenoga 2014. budući da je činjenično stanje u sporu u kojem je Vrhovni sud Republike Hrvatske donio tu odluku drugačije od ovog spora. Naime, u tom je sporu u kojem je tužitelj također potraživao novčani iznos po pravilima o stjecanju bez osnove nije otpala osnova (tuženikova) potraživanja i to iz razloga jer je odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-1461/2007 od 19. studenoga 2009. ukinuta u cijelosti presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr-106/06 od 19. prosinca 2006. kojoj je preinačena presuda Županijskog suda u Zadru poslovni broj GŽ-783/05 od 16. lipnja 2005., a kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-84/92 od 17. veljače 2005.; dakle, u tom predmetu budući da je ukinuta odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, to nije otpala osnova tuženikova potraživanja utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom.

7. U odnosu na žalbene navode tuženika da je (u vrijeme zaključenja glavne rasprave u ovom sporu) nepravomoćnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4758/20-28 od 29. ožujka 2022. sa str. 156.-173. spisa koja je donesena u ponovljenom postupku nakon ukidne odluke Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020. naloženo (ovdje) tužitelju da isplati tuženiku iznos od 21.070.055,89 kn sa zateznom kamatom koja teče od 29. ožujka 2022. do isplate, ovaj sud napominje da ta presude nema nikakvog utjecaja na ovaj spor. Naime, upravo zbog toga što je otpala osnova po kojoj je tuženik stekao tužiteljevu imovinu (ranija presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1206/10 od 22. siječnja 2013.), to je on u obvezi vratiti tužitelju tu imovinu s pripadajućim kamatama.

Pri tome, ovaj sud osobito napominje da na to nema utjecaja niti činjenica što je (nakon donošenja pobijane presude) presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4758/20-28 od 29. ožujka 2022. stekla svojstvo pravomoćnosti budući da je ista potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-2308/22 od 24. siječnja 2023. o čemu je tuženik obavijestio sud podneskom od 6. svibnja 2024. (i što je ovaj sud utvrdio uvidom u aplikaciju e-Spis). Naime, navedena presuda jeste nova ovršna isprava prema kojem (ovdje) tuženik može od tužitelja pokrenuti postupak izravne naplate, no to nema nikakvog utjecaja na ovaj spor – upravo zbog toga, prvostupanjski je sud pravilno pobijanim rješenjem odbio tuženikov prijedlog za prekidom ovog postupka do pravomoćnog okončanja predmeta poslovni broj P-4785/20, a kojeg je tuženik predložio u podnesku od 6. lipnja 2022. (str. 153. spisa) pozivom na odredbu članka 213. Zakona o parničnom postupku očito smatrajući da je pravomoćna odluka suda u tom postupku prethodno pitanje za ovaj spor.

Naime, odluka suda u (ponovljenom) postupku koji se vodi(o) pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-4785/20 radi osnovanosti tuženikova potraživanja prema tužitelju nema utjecaja na ovaj spor u kojem tužitelj potražuje povrat isplaćenih novčanih sredstava po pravilima o stjecanju bez osnove. Ovo stoga jer pravo tuženika na potraživanje od tužitelja naknade za obavljene radove (o čemu se vodio spor pod poslovnim brojem P-4785/20 odnosno ranije pod poslovnim brojem P-1206/10) nije od utjecaja na tužiteljevo pravo potraživanja od tuženika po pravilima o stjecanju bez osnove. Dakle, odluka suda o tuženikovu potraživanju prema tužitelju nije prethodno pitanje za postojanje tužiteljeva potraživanja prema tuženiku po pravilu o stjecanju bez osnove u smislu članka 12. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

Nadalje, upravo zbog toga što se o tuženikovu potraživanju prema tužitelju po osnovi naknade za obavljene radove vodio spor, to tuženik nije mogao u ovom parničnom postupku istaknuti prigovor radi prebijanja što nije ni učinio, a da jeste učinio sud prvog stupnja bi taj prigovor odbacio zbog litispendencije. Međutim, u slučaju da je spor koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-4785/20 pravomoćno okončan prije zaključenja glavne rasprave u ovom sporu i da je tuženik istaknuo prigovor radi prebijanja (što nije), tada bi sud prvog stupnja mogao utvrditi postojanje tužiteljeva potraživanja prema tuženiku, prebiti (tu) utvrđenu tražbinu s tuženikovom tražbinom iz presude poslovni broj P-4785/20 i obvezati tuženika da isplati tužitelju razliku tražbine, a što tuženik ističe u žalbi (koju je osobno podnio). Međutim, kako u konkretnom predmetu tuženik nije istaknuo prigovor radi prebijanja niti je presuda poslovni broj P-4785/20 od 29. ožujka 2022. stekla svojstvo pravomoćnosti prije zaključenja glavne rasprave u ovom sporu, tuženikovi žalbeni navodi koji se odnose na prebijanje međusobnim tražbina nisu odlučni za ovaj spor.

Međutim, ovaj sud napominje da tuženik, ako bi tužitelj pokrenuo postupak izravne naplate cjelokupnog potraživanja utvrđenog pobijanom prvostupanjskom presudom poslovni broj P-513/21 od 13. srpnja 2022. i ako bi tuženik prije pokretanja tog postupka dao izjavu o prijeboju tražbina, u tom postupku može istaknuti opozicijski prigovor (žalbeni razlog) iz članka 50. stavka 1. točke 9. Ovršnog zakona ističući da je dio tužiteljeva potraživanja prestao nakon donošenja te presude (zapravo, nakon zaključenja glavne rasprave u ovom sporu). Nasuprot tome, tuženik ne bi mogao (osnovano) staviti taj prigovor ako bi tužitelj pokrenuo postupak izravne naplate radi naplate dijela svog potraživanja iz (ovdje) pobijane presude potražujući: a) razliku između potraživanja iz presude poslovni broj P-513/21 od 13. srpnja 2022. i presude Općinskog građanskog suda poslovni broj P-4785/20 od 29. ožujka 2022. – dakle, iznos od 12.510.955,60 kn sa zateznim kamatama koje teku od 20. ožujka 2019. do isplate, zatim zatezne kamate na iznos od 21.070.055,89 kn koje teku od 20. ožujka 2019. do 28. ožujka 2022. i iznos troška od 927.000,00 kn s kamatama koje teku od 13. srpnja 2022. do isplate ili b) iznos od 33.581.011,49 kn sa zateznim kamatama koje teku od 20. ožujka 2019. do 28. ožujka 2022., zatim da se tako dobiveni iznos umani za iznos od 21.070.055,89 kn i da na tako dobiveni iznos (razliku) potražuje kamate koje teku od 29. ožujka 2022. do isplate kao i iznos (parničnog troška) od 927.000,00 kn s kamatama od 13. srpnja 2022. do isplate. Prema tome, ovisno od daljnjeg postupanja tužitelja u postupku izravne naplate,

tuženik se može pozivati na (sada pravomoćnu) presudu Općinskog građanskog suda poslovni broj P-4785/20 od 29. ožujka 2022. Međutim, suprotno mišljenju žalitelja, ta presuda nema nikakvog utjecaja na ovaj parnični postupak, a što pravilno smatra i prvostupanjski sud.

8. Žalbeni navod tuženika da je izreka presude nerazumljiva jer izreka presude ne sadrži odluku suda usvaja li (u cijelosti ili djelomično) tužbeni zahtjev tužitelja, nije osnovan. Naime, premda sud prvog stupnja nije u točki I. izreke presude izričito naveo da (djelomično) usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, time što je sukladno tužiteljevu tužbenom zahtjevu točkom I. izreke presude naložio tuženiku da isplati tužitelju iznos 33.581.011,49 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 20. ožujka 2019. do isplate, on je odlučio o osnovanosti dijela tužbenog zahtjeva kojeg je tužitelj postavio u tužbi (preostali dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu dijela zateznih kamata sud prvog stupnja je odbio točkom II. izreke svoje presude).

9. Slijedom navedenog, budući da je sud prvog stupnja pobijanom točkom I. izreke presude pravilno obvezao tuženika da isplati tužitelju iznos od 33.581.011,49 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 20. ožujka 2019. do isplate, kao i mu naknadi parnični trošak u iznosu od 927.000,00 kn s pripadajućim kamatama (točka III. izreke presude), to je u tom dijelu prvostupanjska presuda pravilna i na zakonu osnovana. Stoga je obje tuženikove žalbe podnesene protiv točaka I. i III. izreke prvostupanjske presude valjalo odbiti kao neosnovane i u tom dijelu potvrditi pobijanu presudu, a na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

Jednako tako, s obzirom na to da je sud prvog stupnja pravilno odbio tuženikov prijedlog za prekidom ovog spora jer pravomoćno okončanje postupka koji se vodi(o) pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-4785/20 ne predstavlja prethodno pitanje za pravomoćno odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, to su i obje žalbe kojima tuženik pobija prvostupanjsko rješenje valjalo odbiti kao neosnovane te točkom II. izreke ovog rješenja potvrditi pobijano rješenje suda prvog stupnja, a na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku.

10. Međutim, u dijelu u kojem tuženik objema žalbama pobija točke II. i IV. izreke presude, ovaj sud nalazi da tuženik nema pravni interes žalbama pobijati te dijelove prvostupanjske presude. Naime, s obzirom na to da je točkom II. izreke prvostupanjske presude odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tužitelj potraživao dio zateznih kamata koje (na iznos od 33.581.011,49 kn) teku od 11. prosinca 2018. do 19. ožujka 2019. (točka II. izreke presude), a odbio je i zahtjev tužitelja za naknadom dijela parničnog troška (točka IV. izreke presude), u tom je dijelu tuženik uspio u sporu. Zbog navedenog, u tom dijelu obje tuženikove žalbe su nedopuštene u smislu odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku jer žalitelj usvajanjem njegovih žalbi protiv tih dijelova prvostupanjske odluke ne bi postigao povoljniju pravnu zaštitu od one koju mu je pružio prvostupanjski sud.

Slijedom navedenog, obje tuženikove žalbu u dijelu kojim pobija točke II. i IV. izreke prvostupanjske presude je valjalo odbaciti kao nedopuštene primjenom

odredbe članka 367. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, te riješiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 23. srpnja 2024.

Dokument je elektronički potpisan:
Mario Vukelić

Vrijeme potpisivanja:
30-07-2024
07:02:43

DN:
C=HR
O=VISOKI TROVACI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1158415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Vukelić
G=Mario
CN=Mario Vukelić

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3086a-67176**

Kontrolni broj: **0a84d-d7e91-ea830**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

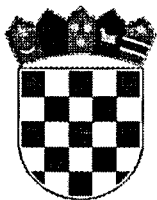
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

42. P-513/2021-36

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Hrvoju Lukšiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 56668956985, koga zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, Savska cesta 41/IV, protiv tuženika ENEX d.o.o., OIB: 192788788284, iz Zagreba, Jarunska obala 23, koga zastupa punomoćnik Frane Dubrović, odvjetnik u Rijeci, Ivana Grohovca 2, p.p. 254, radi isplate (vps 33.581.011,49 kn), nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. lipnja 2022., u prisutnosti zastupnika po zakonu tužitelja i zamjenskog punomoćnika tuženika, 13. srpnja 2022.

presudio je:

I/ Nalaže se tuženiku ENEX d.o.o., OIB: 192788788284, iz Zagreba, Jarunska obala 23 da isplati tužitelju REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 56668956985 ukupan iznos od 33.581.011,49 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. ožujka 2019. pa do isplate, i to od 1. siječnja 2019. pa do 30. lipnja 2019. po stopi od 6,54% godišnje, a od 1. srpnja 2019. pa do isplate po stopi od 6,30% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata uz zakonsku zateznu kamatu po stopi koja se dobije uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana.

II/ Odbija se zahtjev tužitelja za potraživanje zakonskih zateznih kamata od 11. prosinca 2018. do 19. ožujka 2019. kao neosnovan.

III/ Nalaže se tuženiku ENEX d.o.o., OIB: 192788788284, iz Zagreba, Jarunska obala 23 da isplati tužitelju REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 56668956985 isplati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 927.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima, polugodišnje, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno

razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana.

IV/ Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška preko dosuđenog iznosa kao neosnovan.

riješio je:

I/ Odbija se prijedlog tuženika za prekidom postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (rješenje o ispravku od 29. srpnja 2016.), koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016., naloženo tužitelju da plati tuženiku iznos od 19.655.062,28 kn kao i parnični trošak u iznosu od 2.020.100,00 kn sa pripadajućom zateznom kamatom. Temeljem citirane ovršne isprave podnesen je od strane tuženog Zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine Financijskoj agenciji Rijeka 12. rujna 2016., te je naplata u iznosu od 33.581.011,49 kn u cijelosti izvršena 18. travnja 2017. Nastavno, tužitelj ističe kako je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018. usvojena revizija Republike Hrvatske te je ukinuta presuda Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016. i predmet je vraćen tom sudu ponovno na suđenje. Podneskom tužitelja od 4. lipnja 2020. tužitelj je dostavio odluku Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020. kojim se ukida presuda Općinskog suda u Zagrebu posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. i predmet vraća na ponovni postupak. Tužitelj navodi kako slijedom navedenog proizlazi da je ovršna isprava temeljem koje je izvršena predmetna naplata na FINI izgubila svojstvo ovršnosti i pravomoćnosti, to jest pravna osnova temeljem koje je provedena ovrha na FINI je otpala, kao i pravna osnova na temelju koje je tuženik primio sporni iznos, pa je donošenjem gore navedene odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske nastupila tuženikova obveza vraćanja tog iznosa. Slijedom navedenog, tužitelj postavlja zahtjev za isplatom utuženog iznosa sa pripadajućim zateznim kamata od dana donošenja predmetne presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske te potražuje parnični trošak s pripadajućim zateznim kamata.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo kako osporava tužbeni zahtjev u cijelosti, i to kako osnov tako i visinu. Ističe da je netočno da bi tuženik bio u obvezi isplatiti tužitelju predmetni iznos te da tužitelj ga nema pravo potraživati, a posebno nema pravo potraživati zakonsku zateznu kamatu tekuću na utuženi iznos od dana kada je Vrhovni sud Republike Hrvatske donio odluku o reviziji, već eventualno od dana kada je tuženik predmetnu presudu primio. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da se odbije tužbeni zahtjev u cijelosti te da mu se naknadi parnični trošak s pripadajućim zateznim kamata.

3. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-396/2020-11 od 8. srpnja 2020. u točki I. odbačena je tužba te je u točki II. tužitelju naloženo da tuženiku nadoknadi parnični trošak. Iz obrazloženja rješenja proizlazi kako u vrijeme

podnošenja tužbe u ovom predmetu još uvijek je egzistirala presuda Općinskog suda u Zagrebu posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. te samim time nisu bile ispunjene pretpostavke iz članka 1111. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., dalje: ZOO) za podnošenje tužbe temeljem stjecanje bez osnove, samim time je tužba u trenutku podnošenja bila nedopuštena.

4. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj: PŽ-3272/2020-2 ukinuto je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-396/2020-11 od 8. srpnja 2020. i to u točki I. i djelomično u točki II.

5. U obrazloženju navedene presude Visoki trgovački sud je naveo kako u nastavku postupka sud neće ispitivati postojanje procesno pravnih pretpostavki za dopuštenost tužbe (jer su te pretpostavke u konkretnom predmetu ispunjene), već će nakon provedenog postupka donijeti novu na zakonu osnovanu odluku kojom će odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja.

6. U nastavku postupka tužitelj je istaknuo kako ostaje kod tužbenog zahtjeva i dosadašnjih navoda u cijelosti.

7. U nastavku postupka tuženik je naveo kako osporava tužbeni zahtjev jer tužbeni zahtjev u parničnom postupku pred OGS-om nije odbijen već je samo ukinuta prethodno postojeća pravomoćna presuda čime je prema viđenju tuženika samo privremeno odgođeno postojanje pravomoćne i ovršne odluke. Ističe kako bi usvajanjem ovdje postavljenog tužbenog zahtjeva došlo do povrede prava vlasništva te do prekomjernog tereta u odnosu na tuženika. Podneskom od 6. lipnja 2022. tuženik čini nespornim kako je u postupku izravne naplate vođenim pred FINA-om naplatio utuženi iznos. Međutim, navodi kako je u prvostupanjskom postupku Općinski građanski sud, presudom i rješenjem poslovni broj: P-4785/2020-28, ponovno usvojio tužbeni zahtjev ovdje tuženika te slijedom navedenog predlaže prekid postupka do donošenja pravomoćne odluke u gore navedenom predmetu.

8. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u presliku rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018. (list 13-16 spisa), presliku presude Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016. (list 17-22 spisa), presliku presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (list 23-30 spisa), presliku zahtjeva za izravnu naplatu (list 31 spisa), presliku dopisa FINA-e od 25. travnja 2017. uz specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (list 39-40 spisa), presliku odluke Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020 (list 93-97 spisa), presliku presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-4785/2020-28 od 29. ožujka 2022. (list 156-175 spisa) te proveo vještačenje po vještaku financijske struke Darku Prpiću (list 139-142 spisa).

9. Ostale dokaze koje priležu spisu predmeta sud nije posebno provodio, a obzirom na to da je i bez provođenja istih činjenično stanje dovoljno utvrđeno.

10. Na temelju izvedenih dokaza sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovan.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja na isplatu iznosa u visini od 33.581.011,49 kn prema pravnoj osnovi stjecanja bez osnove.

12. Nesporno je među strankama kako je tuženik na osnovu presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (list 23-30 spisa) koja je potvrđena odlukom Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016. (list 17-22 spisa) u postupku izravne naplate vođenim pred FINA-om naplatio utuženi iznos. Također, nesporno je kako je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018., Vrhovni sud ukinuo drugostupanjsku odluku, te da je potom drugostupanjski sud svojom odlukom posl. broj: GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020 (list 93-97 spisa) ukinuo prvostupanjsku odluku te da je presudom i rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-4785/2020-28 od 29. ožujka 2022. (list 156-175 spisa) ponovno usvojen tužbeni zahtjev ovdje tuženika.

13. Sporno je između stranaka je li donošenjem rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018. prestala osnova na temelju koje je tuženik predmetni iznos izravno naplatio od tužitelja.

14. Uvidom u presliku presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (list 23-30 spisa) sud je utvrdio kako je naloženo ovdje tužitelju da plati tuženiku iznos od 19.655.062,28 kn kao i parnični trošak u iznosu od 2.020.100,00 kn sa pripadajućom zateznom kamatom.

15. Uvidom u presliku presude Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016. (list 17-22 spisa) sud je utvrdio kako je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (list 23-30 spisa).

16. Uvidom u presliku rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018. (list 13-16 spisa) sud je utvrdio kako je prihvaćena revizija ovdje tužitelja te je ukinuta drugostupanjska odluka Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016.

17. Uvidom u presliku odluke Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-2012/19 od 11. veljače 2020 (list 93-97 spisa) sud je utvrdio kako je ukinuta prvostupanjska presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013.

18. Uvidom u presliku presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-4785/2020-28 od 29. ožujka 2022. (list 156-175 spisa) sud je utvrdio kako je ovdje tužitelju Republici Hrvatskoj naloženo platiti tuženiku iznos u visini od 21.070.055,89 kn sa zateznom kamatom tekućom od 29. ožujka 2022.

19. Uvidom u presliku dopisa FINA-e od 25. travnja 2017. uz specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (list 39-40 spisa) sud je utvrdio kako je tužitelj utuženi iznos uplatio u cijelosti.

17. Sud je kao vjerodostojne prihvatio navedene pročitane isprave obzirom da ničim nisu dovedene u pitanje.

18. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije, računovodstvo i vrijednosne papire Darka Prpića (list 139-142 spisa) proizlazi kako je razvidno da je s osnove izvršenja osnove za plaćanje P-1206/10 ovrhovoditelj, ovdje tuženik, naplatio od ovršenika, ovdje tužitelja utuženi iznos.

19. Sud je nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti prihvatio ocjenjujući ga stručnim i objektivnim, datim u skladu s pravilima znanosti i vještine, uzimajući u obzir i činjenicu da stranke nisu imale primjedbe na nalaz i mišljenje.

20. Člankom 1111. stavkom 3. ZOO-a propisano je kako obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

21. Iz navedenog dokaznog postupka sud je utvrdio kako presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013. (list 23-30 spisa), a koja je pravna osnova temeljem koje je tuženik stekao dio tužiteljeve imovine, točnije iznos od 33.581.011,49 kn, ukidanjem odluke Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-3989/13-2 od 12. travnja 2016. rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018. (list 13-16 spisa) izgubila svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti na temelju koje bi se tuženik mogao namiriti. Obzirom da je utvrđeno, a što naposljetku ni tuženik nije osporio, da je tužitelj naknadio iznos od 33.581.011,49 kn tuženiku to je gubitkom pravnog učinka presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1206/10 od 22. siječnja 2013., sukladno članku 1111. stavku 3. ZOO-a nastupila obveza vraćanja tuženika utuženog iznosa tužitelju.

22. Sud je tužitelju dosudio i zateznu kamatu od 20. ožujka 2019., sukladno članku 1117. stavku 2. ZOO-a. Naime, uvidom u evidenciju e-Spisa sud je utvrdio kako su punomoćnici stranaka taj dan zaprimili revizijsku odluku Vrhovnog suda, posl. broj: Rev x 883/2016-3 od 11. prosinca 2018. dana 19. ožujka 2019.

23. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a.

24. Tuženik je podneskom od 6. lipnja 2022. predložio prekid postupka obzirom da je u prvostupanjskom postupku Općinski građanski sud, presudom i rješenjem poslovni broj: P-4785/2020-28, ponovno usvojio tužbeni zahtjev ovdje tuženika pa smatra da je ostvaren uvjet za određivanje prekida parničnog postupka (do pravomoćnog okončanja predmeta P-4785/2020) propisan člankom 213. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP).

25. Sud je odbio zahtjev tuženika za prekid postupka jer je u ovom postupku predmet spora stjecanje bez osnove, te pravomoćno okončanje predmeta P-4785/2020 ne predstavlja prethodno pitanje za pravomoćno odlučivanje u ovoj pravnoj stvari (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci posl. broj: Rev-2004/11-2 od 19. svibnja 2015.).

26. Odluka o parničnom trošku donesena je sukladno odredbama čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a tužitelju koji je uspio u sporu, priznat je trošak parničnog postupka s osnove zastupanja po županijskom državnom odvjetniku koji je odmjeren u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i zatraženom trošku („Narodne novine“, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022., dalje: Tarifa).

27. Priznat trošak, potreban za provođenje postupka sastoji se od: troška sastava zahtjeva za mirno rješavanje spora u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 7. t. 1. Tarife, troška sastava tužbe u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 7. t. 1. Tarife), trošak sastava podneska od 6. studenog 2019., 1. lipnja 2020. i 8. srpnja 2020. u iznosu 100.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. Tarife) troška zastupanja na 3 ročišta, svaka radnja 100.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife), troška sastava žalbe u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 10. t. 1. Tarife) što zajedno iznosi 925.000,00 kn. Kad se tome pridoda trošak predujma za vještaka u iznosu od 2.000,00 kn, zajedno iznosi 927.000,00 kn.

28. Zahtjev tužitelja za trošak pristupa na ročište 12. svibnja 2022. u iznosu od 100.000,00 kn sud je odbio kao neosnovan budući da se navedeno ročište nije održalo.

26. Slijedom navedenog presuđeno je kao u izreci presude i rješenja.

U Zagrebu, 13. srpnja 2022.

SUDAC:
Hrvoje Lukšić

Dokument je elektronički potpisan:

HRVOJE LUKŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:

13-07-2022

14:21:17

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97-#130048523337333838313638373732

L=ZAGREB

S=LUKŠIĆ

G=HRVOJE

CN=HRVOJE LUKŠIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjerka za sud i protivnu stranku, a u roku 15 dana od dana dostave prijepisa presude.

DNA:

1. REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 56668956985 po ŽDO Zagreb
2. ENEX d.o.o., OIB: 192788788284, iz Zagreba, Jarunska obala 23 po odvjetniku Frani Dubrovniću

Broj zapisa: **eb30e-f9347**

Kontrolni broj: **01aba-99989-322be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

POSREDOVANJE
U
POSREDOVANJE

2025

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL ZA PRIJEM, EVIDENCiju
I POHRANU OSNOVA ZA
ZAGREB

10-00-0000

PREDSTAVLJENJE
PRIMANJE

KLASA
UR. BROJ

POŠTARINA PLAĆENA HP-u d.d.
U POŠTANSKOM UREDU
10144 ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA

ULICA GLADA VUKOVALA 70

10 000 ZAGREB